

Hősök nélkül mit sem ér a sport

Magyarországon 3154 város és község van. A magyar postagalambászok ezekben a településekben élnek és versenyeznek 315 postagalambász egyesületben, 28 tagszövetségben.

Sok a „fehér foltos” város és község – toborozni lehetne és kellene postagalambász tagokat – vetem fel ezt közösségünk igényeként, óhajaként a postagalambásportunk jövője érdekében.

Vetem fel ezt akkor, amikor valamennyien tudjuk, hogy egész Európában, a Világban több éve tartó mély válság van, hogy Magyarország nehéz helyzetét, az ország és valamennyiünk kisebb-

nagyobb küzdelmét a családban, a munkahelyen, a postagalambászok közösségében külön-külön is meg kell élnünk, meg kell vívniunk.

Vetem fel ezt akkor, amikor a postagalambásportban az erkölcsi-etikai szemléletünk, cselekvésünk feneketlen szakadéknai mélységben tűnik.

Kit-kiket tisztelünk, tisztelhetünk?

Kik lehetnek a példaképeink?

Kik lehetnek a hőseink?

Mi emberek alapvetően önzőek vagyunk, de hajlamosak vagyunk a más emberekkel való együttműködésre.

Közösségi normáink hatására válunk többé-kevésbé önzetlenné.

Képességeink közül az egyik legfontosabb az empátia – a másik emberrel való együttérzés.

Úgy tudunk reagálni mások fájdalmára, ahogyan mi magunk is átéljük mások fájdalmát.

Jobbnak kellene lenniünk a szó legszorosabb értelmében.

Azok a viselkedésformák, amelyek hátrányosak az egyén vagy a közösség számára nem maradhatnak fenn tartósan. A kölcsönös segítség a mindennapi együttműködés szerves része.

Számos egyesület, klub azért létezik, hogy az emberek közösséghez tartozzanak.

A magyar sportban van erő – mutatja a VB, EB érmek, helyezések sora, hasonlóan van erő a magyar postagalambásportban is – mutatják a nemzeti és nemzetközi tevékenységünk, eredményeink, elismeréseink.

A magyar postagalambásport önmaga és mások elismeréséért küzd olyan környezetben, ahol az embereket nem érdekli a közélet. Tagjaink döntő többségét apró-cseprő, mindennapi problémák érdeklik, pedig az eredményesség összetevői a sporttársaink iránti több tisztelet és a galambjaink iránti több áldozat.

Remélhetjük még postagalambászainktól a fair playt?

Remélhetünk még sportszerűséget, sportbaráti szellemet egyesületeinkben – tagszövetségünkben – Szövetségünkben?

Tudunk még örülni egymás sikereinek, győzelmeinek?

Gondoljuk végig mi okozott örömet és boldogságot 2011. évben és az alábbi sorokkal biztatok minden postagalambász sporttársamat a 2012. évre:

**„Ne feledd barátom
a haladás titka ma is, ezután is imádság és munka.**

**Küzdj és bízva bízzál,
emberé a munka Istené az áldás.
Örömmel köszöntlek az új esztendőben
áldás szálljon rátok gazdagon és bőven.
Ez a kívánságom, és ami még kellene
megértést és békét a tagság szívébe.”**

Sikerekben gazdag Boldog Új Évet Kívánok a 130. éves Magyar Postagalambásport Szövetség tagjainak.

Bárdos István
Elnök
FCI alelnök